ANUL VIII.—No. 2268

EDIŢIA A TREIA

VINERĬ 28 IULIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
ŞI SE PLĂTESC TOT-D'A-UNA ÎNAINTE

ÎN Bucureştĭ LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ

Un numer în streinătate 30 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ Române de cuiŭ streĭn în casă
V. Alecsandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureşti şi judeţe SE PRIMESC numai la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.

UN NUMER VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Siberia noastră

Mult maĭ puţin întinsă de cît Siberia vecinilor noştri de la Nord, Siberia noastră nu lasă însă nimic de dorit în ce priveşte întunecimea, mizeria şi arbitrariul în care zace ea.

Această provincie numită Dobrogia poate concura cu orĭ ce altă parte nenorocită a globuluĭ în privinţa releĭ administraţiĭ, a nepăsăreĭ guvernuluĭ central şi a orĭ căruĭ fel de calamitate provenită din răutatea şi păcătoşenia omenească.

Lăsînd de-o parte satele lipsite de drumurĭ şi de şcolĭ, pline de bandiţĭ oficialĭ şi neoficialĭ, să vedem dacă oraşele staŭ maĭ bine.

Guvernul a găsit de cuviinţă, de la luarea Dobrogeĭ, să facă plocon acesteĭ provincii pe foştiĭ slujbaşĭ aĭ Basarabieĭ, oamenĭ bine cunoscuţĭ prin apucăturile lor arbitrare. Probă e că populaţia băsărăbeană a resuflat cînd a scăpat de dînşiĭ şi n'ar dori în vecii vecilor să maĭ fie reîncorporată la Romînia cu condiţia de-a i se reda vechiĭ funcţionarĭ.

Aşa aŭ ştiut guvernele noastre să se arate patrioate: făcînd numele de romîn sinonim cu acela de hoţ de caĭ şi de jefuitor. Această înspăimîntătoare crimă a grozavilor noştri patrioţĭ ne-a fost răsplătită în modul cel maĭ dureros posibil: perderea teritoriuluĭ Basarabieĭ era corolarul perdereĭ simpatieĭ şi a încredereĭ populaţieĭ de acolo în noĭ.

Satisfăcuţĭ de acest splendid rezultat, liberalĭ şi conservatorĭ aŭ voit să'l obţie cu orĭ ce preţ şi în Dobrogia— şi l'aŭ obţinut.

In adevăr, din prefecţiĭ trimişĭ în Dobrogia ceĭ maĭ mulţĭ s'aŭ distins prin coruptibilitate şi incorectitudinĭ. Mulţĭ din eĭ aŭ părăsit oraşul în mijlocul rîsetelor aproape unanime ale bulgarilor şi în mijlocul vaetelor cîtor-va din eĭ, carĭ împrumutaseră acestor oamenĭ sume bunicele şi acuma le vedeaŭ perdute.

Despre sub-prefecţĭ nicĭ nu maĭ vorbim. Unul se ocupă cu muzica vocală la Sulina, altul face pe aristocratul la Isaccea, un al treilea snopeşte lumea în bătăĭ la Babadag, şi un al patrulea, nu maĭ ştiŭ pe unde, are o deosebită înclinare pentru rasa canină şi pentru piano.

In asemenea împrejurărĭ vă puteţĭ închipui ce fel de administraţie se face în acest nenorocit judeţ şi ce ruşinĭ şi umilinţĭ suferă pe acolo numele de romîn.

In adevăr, bulgarii văzînd cu ce fel de oamenĭ aŭ de-a face şi maĭ ales cu ce fel de ţară, consideră Dobrogia ca a lor de-o camdată, şi ca a Bulgarieĭ pentru maĭ tîrziŭ.

Aŭ şcolĭ, gimnaziŭ, agenţĭ carĭ propagă trecerea Dobrogeĭ la Bulgaria, aŭ în mînă tot comerţul de la sate şi de la oraşe, consiliul comunal, pe cel judeţean şi maĭ ales aŭ în mînă întreaga administraţie care nu ştie cum să'ĭ servească maĭ bine.

Bulgarii aŭ ajuns să ne despreţuiască în Dobrogia maĭ răŭ de cît ar despreţui D. Al. Lahovari *canalia*, fiind că văd în faţa lor numaĭ specimenele cele maĭ nenorocite ale neamuluĭ nostru. Dobrogia pare, în adevăr, a fi devenit un fel de abces prin care se scurge tot puroiul ţăreĭ.

Detaliŭ curios de puterea bulgarilor şi de nulitatea noastră la Tulcea: *sînt acolo două miĭ de familiĭ romîneştĭ şi nicĭ un romîn nu-ĭ alegător pentru comună!* Bulgariĭ carĭ aŭ unanimitatea aproape în consiliile comunale şi judeţene, refuză să'ĭ inscrie căcĭ dacă nu se tem de romînii pe carĭ guvernul îĭ trimite pe acolo ca slujbaşĭ, eĭ se tem de romînii localnicĭ.

Ca culme, voiŭ spune următorul fapt pentru a se vedea cît e de şubredă autoritatea noastră în Dobrogia: ruşiĭ, ca şi bulgarii, consideră domnia romînă ca o nenorocire provizorie. *Pînă maĭ deună-zĭ în bisericele ruseştĭ se pomenea întîĭ numele împăratuluĭ rusesc cu titlul de „împăratul nostru" iar la Caterlez, popa rusesc continuă încă s'o facă!*

I. Theodorescu.

SATIRA ZILEI

O conferinţă

Membriĭ Clubuluĭ Muncitorilor din Bucureştĭ sînt convocaţĭ în adunare generală pentru Sîmbătă 29 curent. Cu acest prilej cetăţeanul Nădejde va ţine o conferinţă asupra *Brutăriilor zburătoare* şi asupra *muşamalelor electrice* din punctul de vedere al sufragiuluĭ universal.

Cetăţeanul va dovedi după cea maĭ elementară regulă aritmetică cum că, precum 2 şi cu 2 fac 15 de asemenea ziarul *Lumea Nouă* avînd un deficit de 26.000 leĭ a putut izbuti să rămîie cu un escedent de 3,000 francĭ, fără a maĭ socoti timbrele sociale.

La urmă Corul partideĭ va cînta un imn social-democrat de ocazie, cu lumină electrică şi cu telefon, după invenţia luĭ Moralescu, iar casierul va face o chetă, rugînd pe lucrătorĭ ca să contribuie pentru escedentul muşamaleĭ.

Inainte de sfîrşitul şedinţeĭ un tovarăş va propune să se voteze o moţiune de mulţumirĭ cetăţeanuluĭ tipograf Panaitescu, pentru bunăvoinţa cu care a tipărit atîta vreme în mod gratuit gazeta partideĭ.

Moţiunea va fi votată cu unanimitate de voturĭ. Pentru întîia oară în sînul Coruluĭ social-muşamalist nu se va ivi nicĭ o notă discordantă.

Din parte-mĭ trimit cetăţeanuluĭ Panaitescu cele maĭ sincere condoleanţe.

Vax.

Nesăţiosul Anast. Stolojan

Voiŭ arăta azĭ cetitorilor acestuĭ ziar nesăţioasa lăcomie a acestuĭ burtă-verde milionar, care voeşte a-şĭ mări averea, prin orĭ ce mijloace, fie ele cît de murdare.

Iulian Vrăbiescu, socrul luĭ Anast. Stolojan, a încetat din viaţă la şapte Iulie 1891, lăsînd un testament prin care dărueşte copiilor D-neĭ Olga Stolojan moşia Hănguleştĭ, *cu dispensă de raport*. Restul avereĭ sale o lasă ficeĭ sale D-na Olga Stolojan.

Acest rest se compunea din o casă în Brăila, scrisurĭ funciare, banĭ în numerar, două poliţe ale luĭ Nicu Vrăbiescu, mobile şi bijuteriĭ, care aŭ fost — toate la un loc — evaluate la suma de *163394 leĭ*.

La căsătoria sa cu Anast. Stolojan, D-na O. Stolojan a primit de la părintele săŭ Iulian Vrăbiescu *200 miĭ leĭ în bonurĭ domeniale*, însă ele aŭ fost vĕndute cu *240 miĭ leĭ*, dovadă inscripţiunea ipotecară ce există pe moşia Hereştĭ, proprietatea luĭ Anast. Stolojan.

Prin urmare D-na Olga Stolojan a primit de la părintele săŭ, atât la căsătorie ca zestre, cât şi prin testament suma de **403394 leĭ.** Nu vorbesc de moşia Hănguleştĭ lăsată copiilor D-neĭ O. Stolojan, căcĭ această donaţiune *făcută prin testament este cu dispensă de raport.*

Toate aceste amănunte vor avea importanţa lor în desfăşurarea faptelor murdare comise de Anast. Stolojan, în prejudiciul unuĭ minor.

Iulian Vrăbiescu, cîţĭ-va anĭ înaintea morţeĭ sale, a făcut fiuluĭ sĕŭ Romulus Vrăbiescu, născut din a doua căsătorie, o donaţiune *între viĭ*, prin care îĭ dărueşte *în mod irevocabil* moşia Frăţileştĭ, cu toată gospodăria aflată pe ea, precum şi patru ochiurĭ de magazie în oraşul Brăila.

Moşia Frăţileştĭ şi ochiurile de magazie aŭ fost evaluate la suma de **leĭ 704,700.**

Cînd am vorbit de donaţiunea *între viĭ* făcută de Iulian Vrăbiescu fiuluĭ sĕŭ Romulus, am sub-liniat cuvintele: *în mod irevocabil*, şi iată pentru ce— Iulian Vrăbiescu a făcut un proces care tindea ca justiţia să decidă că veniturile moşieĭ şi ale ochiurilor de magazie să-ĭ aparţie luĭ. — Atît tribunalul cît şi curtea de apel aŭ respins cererea luĭ Iulian Vrăbiescu.

Ast-fel fiind, minorul are azĭ pe lîngă un act autentic, învestit cu toate formele cerute de legĭ, şi o deciziune a curţeĭ de apel rĕmasă definitivă, care menţine actul de donaţiune cu privire la dreptul de proprietate şi cu privire la dreptul de venit.

In urma morţeĭ luĭ Iulian Vrăbiescu, a doua sa soţie a rĕmas tutrice legală a minoruluĭ sĕŭ fiŭ Romulus.

Modul cum s'a compus consiliul de familie merită sĕ fie expus pe larg, căcĭ acel mod nu'l pot chema decât *stolojănesc*.

După stăruintele nesăţiosuluĭ burghez Anast. Stolojan, tribunalul de Ilfov a numit membri în consiliul de familie pe Sterie Staicu şi Iulian Vrăbiescu, domiciliaţĭ amîndoĭ în Craiova, şi pe Gh. Vrăbiescu, domiciliat în Brăila. D-na vĕduva Vrăbiescu chemată de tribunal pentru a desemna şi ea doĭ membri a arătat dorinţa de a avea în consiliu pe tatăl eĭ şi pe fratele eĭ Costică Papadopol, domiciliat în Constanţa. In urma înceţăreĭ din viaţă a bătrînuluĭ Papadopol, tribunalul l'a înlocuit prin un alt frate al vĕduveĭ Nicolae Papadopol, domiciliat în Piteştĭ.

Işĭ poate oare cine-va închipui un consiliŭ de familie, care să reguleze o succesiune deschisă în Bucureştĭ, şi aĭ căruia membri locuesc în toate oraşele din Romănia, afară de Bucureştĭ?

La Dumnezĕŭ şi la tribunalul de Ilfov, secţia întăia, toate sînt posibile.

Acest consiliu nu s'a întrunit încă nicĭ o dată, şi Iulian Vrăbiescu a murit de patru anĭ.

Intr'unul din numerile viitoare voiŭ urma.

A. V. B.

S'a sfîrşit cu ei!

Toate impertinenţele şi ameninţările luĭ Ressu, toate interviewurile luĭ Robescu publicate în *L'Indépendance*, toate apărările disperate încercate de D. Filipescu în *Ţara* şi în *Timpul* în favoarea prietenuluĭ D-sale Ressu, toate protecţiile pe care pungaşiĭ le găsiaŭ chiar în sînul cabinetuluĭ, toate aŭ rămas zadarnice.

Muşamaua conservatoare nu era destul de largă pentru a ascunde pe vinovaţĭ. Tovarăşiĭ luĭ Brenning şi Şapira, corupţiĭ carĭ nu se maĭ săturaŭ de banĭ, unul pentru a'ĭ cheltui în desfrînărĭ, cel-l'alt pentru a'ĭ pune la dobîndă, vor fi daţĭ pe mîna justiţieĭ, judecaţĭ şi — o sperăm — condamnaţĭ.

După cît pare, conduita pe care trebue s'o aibă magistratura din Galaţĭ faţă de pungaşĭ, a fost furtunos desbătută în ultimul consiliŭ de miniştri, dar D. Marghiloman a eşit triumfător.

Nu dreptatea cauzeĭ l-a făcut pe ministrul de justiţie să triumfe, ci frica guvernuluĭ de rege şi de opinia publică. Probă că lupta dusă de junimiştĭ în consiliul de miniştrĭ a fost însoţită şi de o luptă prin publicitate în contra conservatorilor, lupta dusă de *Constituţionalul* în contra *Ţăreĭ* şi în contra *Timpuluĭ*.

D. Marghiloman a plecat în congediŭ, lăsînd afacerile justiţieĭ în mîna D-luĭ Take Ionescu. Pare însă că trebue să fim liniştiţĭ: D. Tache Ionescu e partisan al urmărireĭ nemiloase a pungaşilor. Singurul ministru care s'a opus din răputerĭ dar care acum e obligat să'şĭ roadă frîul în tăcere, e numaĭ D. Al. Lahovari, care are multe obligaţiĭ de recunoştinţă către Ressu.

Lynx.

CENZURA IN ROMINIA

Intrebăm pe D. Lascar Catargiu dacă în ţara aceasta domnesc legile romîneştĭ orĭ gîrbaciul muscălesc. Intrebăm pe primul ministru al Romînieĭ dacă Dobrogia face parte integrantă din regatul romîn saŭ dacă această povincie este o gubernie rusească.

Să nu maĭ pomenim de altele, să nu maĭ amintim că acest petec de pămînt este maltratat în chipul cel maĭ neomenos şi că administraţia este dată pradă uneĭ colecţiĭ de imbecilĭ şi de nevolnicĭ, să nu maĭ arătăm modul absolut stupid în care este guvernată Romînia transdunăreană. Să vorbim numaĭ de un caz recent, adică de neroadele şi revoltătoarele perchiziţiunĭ carĭ s'aŭ făcut unor liniştiţĭ cetăţenĭ, după indemnul dacă nu după ordinul consuluĭ rusesc.

Doctorul Petru Alexandrof a suferit vizita substitutuluĭ de procuror şi a unuĭ comisar de poliţie carĭ aŭ găsit cu cale să secfestreze maĭ multe cărţĭ şi broşurĭ din bibliotecă. Dar unde această murdărie capătă proporţiile uneĭ adevărate infamiĭ este cînd aceştĭ funcţionarĭ aĭ statuluĭ romîn aŭ invocat cenzura rusească şi s'aŭ supus regulelor eĭ.

In adevăr comisarul lua carte cu carte şi o examina; dacă vedea că este tipărită la Moscova, Petersburg saŭ alt oraş rusesc zicea: «Asta e tipărită sub cenzură, asta poate să rămîe.» Dacă cartea era tipărită la Geneva, Paris, Bucureştĭ, etc., comisarul spunea: «Ah! asta nu e tipărită sub cenzură şi trebue confiscată.» Iar substitutul de procuror spunea: Amin!

Intrebăm dacă aceasta nu e o stare ne maĭ pomenită şi dacă un asemenea scandal maĭ poate fi tolerabil!

Administraţia şi magistratura dobrogeană şi în special a judeţuluĭ Tulcea este ceva oribil. Dacă am ajuns în ţara romînească ca cetăţenii să fie judecaţĭ după legile şi cenzura rusească, dacă o carte tipărită în Bucureştĭ nu maĭ are dreptul să circule în Romînia şi alta tipărită la Moscova are toată voia, aceasta însemnează că am căzut foarte jos şi că slujbaşiĭ de la Tulcea sînt saŭ o colecţie de nenorociţĭ saŭ nişte indivizĭ la solda Rusieĭ.

Aducem aceste fapte la cunoştinţa guvernuluĭ şi întrebăm pe D-niĭ Carp şi Lahovari dacă purtarea slugilor luĭ Celibidachi face cinste ţăreĭ romîneştĭ.

Stop.

TIPURI

Kibrik.

Cînd treceţĭ pe lîngă el nu umblaţĭ cu gura căscată că vă pomeniţĭ cu o măsea maĭ puţin.

Zice că a învăţat dentisteria la Paris şi că a mîncat cu Gambetta la masă. Pas de'l controlează dacă poţĭ, căcĭ Gambetta a murit, iar relaţiunile sale intime cu bărbaţiĭ iluştri s'aŭ mărginit la aceia carĭ aŭ avut reaua inspiraţiune să plece pe lumea cea-l'altă.

Kibrik A. saŭ Avrum, precum îĭ spun prieteniĭ a intrat în ţară acum vre-o 16 saŭ 17 anĭ şi a descins în casele Conduratu din strada Cîmpineanu unde a început să atenteze la măselile publiculuĭ. Chiar subscrisul a lăsat vre-o 2 molare în ghiarele acestuĭ căpcăun care 'ţĭ „pune pumnul în gurĭ" cu o îndrăzneală care, de sigur, merită maĭ mult de cît 5 leĭ.

L'am cunoscut pe Kibrik în balul mascat de la sala Orfeŭ unde era un vizitator neobosit. Tachina damele pe capete. dar, lucru ciudat. nicĭ una nu deschidea gura să'ĭ răspundă. Aflase că e dantist.

Maĭ tîrziŭ s'a însurat şi s'a mutat în calea Victorieĭ unde şi'a pus o firmă foarte compromiţătoare şi adică.

A. Kibrik
Chien dentiste

Nu ştiu dacă această firmă a impresionat răŭ pe ex-doamna Kibrik, dar ceea ce ştiŭ e că omul a avut marĭ neplăcerĭ caznice, ceea ce l'a îndemnat să ia calea divorţuluĭ.

In scurt timp Kibrik, a căruia naţionalitate se pierde în noaptea Talmuduluĭ, a devenit un bărbat foarte popular, cunoscut de toată lumea şi foarte apreciat în cercurile zeflemiste.

In timpurile în care clientela venea încă greŭ, Kibrik inventase un „truc" foarte ingenios. Se istala în cafeneaua Fialcovsky, de unde era chemat la fie-care jumătate de ceas de către un strengar pe care'l avea în serviciŭ. Ştrengarul era dresat ca, de la uşa cafeneleĭ să strige în nemţeşte: „Zwei Damen und ein cavalier" *adicătelea: Aŭ venit două Doamne şi un Domn. Cu chipul acesta Avrum trecea drept dentist cu mare clientelă şi decĭ ca om cu marĭ merite.*

Cum, cum, peste cîţĭ-va anĭ de operare asupra măselelor amicul nostru deveni chiabur şi'şĭ cumpără chiar o casă, destul de frumoasă în strada Nouă pe preţ de 105 saŭ 150 miĭ leĭ. Ceea ce a făcut pe un glumeţ să zică: Măseaua şi cărămida.

Marele nostru proprietar îşĭ plăteşte toate gusturile, nu lipseşte de la balurĭ, e nelipsit de la teatre şi concerte, trebue să asiste la toate spectacolele de senzaţiune. La balurile mascate ale Societăţeĭ Preseĭ, vine în tot d'a-una travestit şi mascat, dar ghinionul îl urmăreşte căcĭ nu'şi poate păstra multă vreme incognito.

Cîte odată îşĭ plăteşte şi luxul uneĭ partide de „preferanţă, panţarola, maus saŭ bacara". La „preferanţă" e un capo d'operă. Intr'o seară cumpărînd talonul a anunţat jocul ast-fel: „Şapte toţi in fore atu şi cu cuarta!" Din seara aceea a rămas proverbial.

Maĭ alaltăerĭ seară era în grădina Cafeuluĭ de la bulevard însoţit de credinciosul săŭ cîine căruia prietenii îĭ zic: Kibricescu. Se vede că Kibricescu era cam flămînd căcĭ, de odată auzim o voce: „Chelner, adu-mĭ alt capuţiner iar pe ăsta să'l plătească stăpînul cîineluĭ, care l'a mîncat!" Ce se întîmplase. Kibricescu mirosind pe un scaun un capuţiner cu caimac, s'a urcat în două picioare şi a suptilizat consumaţia pe cînd cel care o comandase era absorbit într'o grea problemă de şah.

A fost un mic tărăboiŭ. Kibrik n'a vrut să plătească, capuţinerul zicînd păgubaşuluĭ: „Ce pasă la mine! Bate po chine, daĭ afară po el, ia mine face mare servis"

Ori cum mie Kibrik îmĭ place. E băiat simpatic şi. drept să spuĭ, scoate măselele cu mare îndemînare.

Acuma are multe necazurĭ cu confraţiĭ de la Naţionalul, *căcĭ* Naţionalul *stă cu chirie în casele Kibriceştĭ.*

In curînd dînsul va cere de la Camere împămîntenirea cu dispensă de stagiŭ.

Căcĭ „C'est in maler, este u nunurucire se nu fi iu citoyen."

Vardalabum

Petersburg—Sofia

(*Corespondenţă particulară a* Adevĕruluĭ)

Sofia, 24 Iulie.

Reîntoarcerea deputaţieĭ bulgare. Trenul atacat cu pietre. La Sofia. Discursurile luĭ Klement. Nota rusească.

Deputaţiunea bulgară s'a întors ierĭ din Rusia. Un tren de plăcere cu vre-o 150 de persoane a mers întru întîmpinarea eĭ pînă la Zaribrad frontiera bulgară.

La 9.30 dimineaţa sosirăm la Zaribrod şi 10 minute maĭ tîrziŭ sosi şi trenul ce aducea deputaţiunea. Un *ura* răguşit se auzi la intrarea în gară a trenuluĭ şi mitropolitul Klement se coboară din vagon urmat de ceĭ-l'alţĭ membri aĭ deputaţiuneĭ.

Cel dintîĭ care sărută mîna mitropolituluĭ fu cunoscutul *Robceto, acela care a provocat scandalurile cînd cu înmormîntarea luĭ Stambulof.*

D-l Neiciov, un rusofil înfocat ţinu un scurt discurs salutînd deputaţiune în numele *poporuluĭ*.

Klement răspunse următoarele:

«Am plecat ca reprezentantul poporuluĭ bulgar, în *sacrul pămînt rusesc*. In toate părţile am găsit iubire şi amabilitate, şi vă pot asigura că Rusia iubeşte pe fraţiĭ săĭ bulgarĭ şi că nu regretă sîngele ce a vărsat pentru liberarea lor. «Sînt fericit a vă putea aduce această ştire».

Discursul fu primit cu cîte-va strigăte de *ura*, dar un fel de desilusiune se zugrăvea pe feţele tuturora; se vedea că lumea se aştepta la *maĭ mult de cît atîta*.

Strigăte se *trăiască Ţarul, trăiască Rusia*, se auziaŭ într'una. *Nicĭ o singură dată însă cel de: trăiască prinţul Ferdinand!*

Banchet ciudat.—Pietri asupra trenuluĭ.

Un mic banchet cu ardeĭ verzĭ şi ghiveciŭ fu dat deputaţiuneĭ, iar noĭ ziariştiĭ corespondenţĭ aĭ ziarelor străine— eram şease cu toţiĭ—ne strînserăm în jurul uneĭ mese şi pînă la 3 p. m. băurăm o bere proastă şi ne săturarăm cu pîine şi suncă; alt-ceva nu era de mîncat.

La masa deputaţiuneĭ se ţinură cîte-va discursurĭ fără nicĭ un interes politic.

La 3 p. m. plecarăm în spre Sofia dar de abia merserăm 10 minute, cînd din dosul unor case cîţĭ-va inşĭ începură a arunca cu pietre în spre tren. Trenul se opri şi un comisar ce se afla cu noĭ se coborî şi arestă pe cîţĭ-va din agresorĭ carĭ se crede că sînt stambuloviştĭ.

La Sofia.

Ast-fel ajunserăm pe la 4 jum. la Sofia.

Peronul găreĭ era plin de lume. Maĭ mult de 2000 de oamenĭ agitaŭ pălăriile strigînd ura. Stoiloff împreună cu miniştriĭ Mudjaroff, Veltcicoff şi Mincevits, (Nacevicĭ şi colonelul Petroff lipsind ostentativ) salută pe Klement şi poporul îl duse în triumf pînă la trăsură.

Cîte-va urale se auziră şi toţĭ se depărtară.

Vre-o 2-300 de persoane formaŭ un mic cortegiŭ cu un steag în frunte şi făcînd manifestaţiune în faţa caselor luĭ Clement. Acesta eşi pe balcon şi ţinu următorul discurs:

«Am plecat în Rusia *cu încrederea prinţuluĭ*; şi vă asigur că mi-era teamă că nu vom reuşi, cunoscînd intrigile ce inamiciĭ noştri făceaŭ contra noastră, iar *graţie încredereĭ şi concursuluĭ prinţuluĭ şi a guvernuluĭ săŭ*, am reuşit pe deplin şi vă asigur că în *Rusia trecutul e uitat*, şi că sîntem iubiţĭ ca fraţĭ; Rusia vrea ca noĭ să ne dezvoltăm prin propriele noastre forţe, ea vrea independenţa noastră, vrea ca să fim demnĭ de sîngele vărsat pentru noĭ.

Vă pot asigura că am făcut totul ce ne-a fost posibil, *şi dacă am reuşit e graţie concursuluĭ şi încredereĭ prinţuluĭ şi a guvernuluĭ săŭ*.

Publicul se împrăştiă liniştit şi Clement se retrase cu cîţĭ-va membri aĭ deputaţiuneĭ în salonul unde îĭ aştepta Stoilov.

Comunicatul rusesc

Dar de abia apucă să intre membriĭ deputaţiuneĭ, cînd Stoilov se apropiă de eĭ şi le arată depeşa oficială din Petersburg unde se zice că Rusia nicĭ nu vrea să ştie de o împăcare saŭ recunoaştere a prinţuluĭ.

Clement şi Teodoroff dădură din umerĭ, iar deputatul Geşoff zicînd că toată depeşa nu e decît un moft al ziarelor nemţeştĭ, Stoilov îĭ răspunse asigurîndu-l că, depeşa e oficială, şi se arăta foarte îngrijat.

Opoziţia însă se bucură, văzînd că dintr'o parte Rusia tot nu vrea să ştie de prinţ şi Stoilov, iar din alta că prinţul şi Stoilov sînt în rele relaţiunĭ cu Anglia şi tripla alianţă; ea speră într'o foarte apropiată criză ministerială, şi cu nerăbdare aşteaptă întoarcerea prinţuluĭ, ce se crede că va fi poate Marţĭ saŭ Mercurĭ.

Cor.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(*Din carnetul lui* **Chiţibuş**)

Fără nici o intenţiune malitioasă, s'ar putea zice că pensiunea de la *Alpenheim* este o adevărată corabie a lui Noe, în privinţa naţionalităţilor. Păsările şi dobitoacele lui Noe aŭ fost adunate însă graţie potopului care fusese trimis de D-zeŭ, ca să înece lumea ticăloşită, pe cînd diferitele naţionalităţi de la *Alpenheim* sînt reprezentate, prin unul saŭ mai multe tipuri, graţie stomahurilor hodorogite, intestinelor leneşe şi nervilor dezesperaţi.

In paranteză fie zis că în anul acesta *Alpenheim* cuprinde mai multe femei de cît bărbaţi, ceea-ce ridică în mod simţitor acţiunile lui *Chiţibuş*. Membrii *Ligei culturale* vor turba de minie cînd vor afla că în majoritate atît aici, cît şi în întreaga localitate vizitatorii sînt unguri. Graţie unor Doamne nostime şi drăgălaşe, aparţinînd, oh oroare! însă naţiunei ungare, *Chiţibuş* ştie deja să spună bună-ziua şi bună-noapte pe ungureşte! Oh! Vasile Urechi-Alexandrescule! Oh! tu care o-dată erai pronumit văsdoaga *naţională*, cum nu mă trăsneşti cu fulgerile *Ligei* tale!

In colo America este reprezentată prin o Domnişoară foarte gentilă, Anglia prin o familie de bufniţi, Franţa prin o altă familie foarte distinsă, iar Romînia liberă prin D-nul avocat Sakelarie din Bacăŭ, proprietarul *Adevĕrului* şi subscrisul. Bucovina este reprezentată prin baroneasa de Vasilco şi D-nul cavaler de Costin precum şi prin D-nul şi D-na baroneasă Grigorcia. In colo diferitele naţionalităţi ale Austro-Ungariei umple golurile şi pensiunea este tot aşa de pestriţă ca şi harta naţionalităţilor din imperiul lui Frantz Iosef.

Corespondenţa este deja prea lungă şi *Chiţibuş* trebue să plece la o excursiune pe muntele *Laser*, — de unde va trimete cititorilor *Adevĕrului* impresiunile sale.

La revedere dar!

Chiţibuş

Chestia armenească

Agenţia Havas ne comunică următoarea depeşă:

CONSTANTINOPOL, 26 Iulie. — Se asigură că lămuririle date de Poartă ca răspuns la nota puterilor, nu sînt satisfăcătoare.

Cum să vede chestia armenească ia o întorsătură foarte critică, cu toate că se zicea, la venirea la putere în Englitera a cabinetului Salisbury, că ea se va rezolva cu uşurinţă.

ECOURI DIN STRAINATATE

Sinuciderea unui secretar de ambasadă. Primul secretar al ambasadei otomane din Berlin, Assoff Sadullah bey s'a sinucis trăgîndu-şi un foc de revolver în cap. El fusese mai întîiŭ prim secretar al ambasadei turceşti din Viena şi se însurase cu o vieneză, cu care avusese doi copii. El telegrafiase femeei lui, care se afla la băi de mare, ca să revie imediat. Cînd servitorul se întoarse de la telegraf, el găsi uşa închisă; un lăcătuş o deschise şi Assof Sadullah fu găsit într'un lac de sînge.

***

Lupta în contra popilor. — Guvernul portughez e dispus să pedepsiască în mod sever ori ce atac în contra preoţilor şi a religiei catolice. Insă guvernul nu va mai permite popilor ca să întrebuinţeze religia în scopuri politice.

Jurnalele democrate cer ca guvernul să facă să se observe legile care nu permit congregaţiunilor religioase şederea în Portugalia. Jesuiţii şi preoţii străini sînt în special vizaţi prin aceste articole.

***

Mare incediu la Port-Said. — Un violent incendiŭ a isbucnit la depozitul tramwaielor canalului de Suez. Aproape toate tramwaele aŭ ars.

***

Conflict între Italia şi Brazilia. — Ştiri venite din Rio-de-Janeiro spun că din noŭ s'aŭ încordat relaţiile între Brazilia şi Italia, din pricina numeroaselor reclamaţii ale Italienilor pentru violenţe şi pagube suferite în timpul ultimei revoluţii.

Greutatea de a rezolva aceste numeroase reclamaţii a mai sporit încă în urma conflictelor care s'aŭ întîmplat de curînd, la Petropolis, între Italieni şi Brazilieni şi în cursul cărora un drapel brazilian a fost sfăşiat.

***

Minerî părăsiţi. — Cei patrusprezece oameni surprinşi de inundaţie în mina de la Auchenharvie în Anglia, nu pot fi scoşi de a-colo, cu toate sforţările făcute. Nenorociţii vor trebui să fie părăsiţi îngrozitoarei lor soarte.

Impacarea ruso-bulgara

SOFIA, 26 Iulie.—Ziarul guvernamental *Mir* se îndoeşte de autenticitatea comunicatului rusesc, care trebue să fie o manoperă urzită cu o intenţiune ostilă, în momentul cînd deputaţiunea bulgară se întorcea, saŭ mai bine, *opera unor oare-care cercuri ruseşti ostile Bulgariei*.

Chestiunea dinastică, ridicată în momentul cînd bulgarii doresc să se împace cu Rusia, ar echivala cu pedepsirea poporului bulgar pentru sentimentele sale frăţeşti.

SOFIA, 26 Iulie.—Ziarul *Narodni Prava* anunţă că doi din membrii deputaţiunei bulgare eraŭ însărcinaţi cu o misiune a sinodului bulgar. Patriarcatul ecumenic, declarînd biserica bulgară despărţită. Sinodul acestia întîlnia totdeauna greutăţi pentru a-şi procura sfîntul mir.

Sinodul bulgar a cerut prin urmare sinodului rusesc de a recunoaşte biserica bulgară ortodoxă şi de a-i da din această esenţă.

Sinodul rusesc ar fi acceptat.

CRONICA

In mod precis

Un ziar din capitală luat peste picior de prietenul *Rad* pentru frumoasa-i *ultimă informaţie* cu popa care s'a găsit netuns pe bulevard, răspunde că aşa e prinţipul reporterilor săi: să dea la gazetă tot *ceea-ce pot afla în mod precis*.

Nu mai vorbesc de floricelele retorice cu al căror parfum numita gazetă vrea să ne injurieze; dimpotrivă, pentru a arăta că sîntem departe de a ne simţi atinşi de asemenea atentate la simţul nostru olfactiv, vom face acestui ziar creştinescul serviciŭ de a mai semnala cîte-va informaţii *foarte precise* pentru viitoarele sale numere.

Ast-fel:

«Eri pe la orele 6 p. m. D. Ilie Şpighel întîlnind pe unul din colegii săi în reportaj i-a zis:

— Incotro, nene?

— Ştiŭ şi eŭ? Aş bea o bere dar n'am lăscae...

Şpighel auzind aşa o şterse repede, pretextînd că-l aşteaptă Caracudescu la Bulevard.»

Saŭ:

«Tramvaiul electric a fost oprit eri în mijlocul bulevardului de un Domn gras care-şi ştergea năduşelile cu o batistă albastră cu bobiţe albe. Tramvaiul oprindu-se, Domnul, care ni se afirmă că se numeşte Ionescu, luă un bilet pînă la berăria Comşa, unde se dete jos comandînd o halbă fără guler şi...

«Fără comentarii.»

Alte două mii de *informaţii precise* tinem ori-cînd la dispoziţia ziarului din capitală.

Fritz

Depărtările din spaţiŭ

Măsurile noastre de lungime sînt cu totul insuficiente pentru a ne da o idee de îndepărtarea colosală a astrelor. Intr'un studiŭ publicat într'o revistă astronomică din New-Iork, sir Robert Bale măsoară distanţele dintre pămînt şi diferite astre prin timpul pe care l'ar pune o telegramă ca să sosiască de la noi pînă la acele astre.

După ce arată că electricitatea merge cu o aşa de mare iuţeală în cît într'o secundă o scîntee electrică ar înconjura pămîntul de şeapte ori pe la ecuator, autorul presupune că ar exista linii telegrafice între pămînt şi diferitele astre şi calculează în cît timp un semn telegrafic ar ajunge pînă la fie-care din ele.

Pînă la lună, semnul telegrafic ar ajunge într'o secundă; pînă la soare i-ar trebui opt minute pentru a sosi la destinaţie.

Pentru stele, trebue un timp mult mai lung; chiar pentru cea mai apropiată cum e *Alpha* din Centaur, nu mai e vorba de secunde, nici de ore, nici de zile şi nici chiar de luni. Unda electrică, care înconjoară pămîntul de şapte ori într'o secundă, ar ajunge în steaua *Alpha* tocmai după patru ani. Sînt mii şi mii de stele, care 's aşa de îndepărtate de noi, în cît dacă li s'ar fi telegrafiat vestea descoperirei Americei în ziua cînd s'a făcut, noutatea ar fi fost încă şi astă-zi pe drum, n'ar fi sosit încă la destinaţie!

Alte stele, pe care nu le putem vedea cu nici un aparat optic dar a cărora prezenţă în spaţiŭ ne-o atestează numai aparatul fotografic, n'ar fi primit nici pînă astă-zi vestea naşterei lui Isus Hristos, după 1895 de ani, pe cînd în soare vestea ar fi sosit numai în opt minute!

Natural că faţă cu infinitul spaţiului, populat tot la infinit cu stele, distanţele astea, ori cît de colosale ni s'ar părea, sînt aproape egale cu zero. Şi cînd te gîndeşti că în jurul acestor stele, care toate sînt nişte sori mai mari de cît soarele nostru, se învîrtesc un număr infinit de planete, poate toate locuite de fiinţi inteligente!

Intrevederea de la Aussée

BERLIN, 26 Iulie. — Respunzînd asertiunilor unui ziar vienez care zice că contele Goluchowsky şi prinţul de Hohenlohe s'ar fi separat în mod rece după întrevederea de la Aussée, *Norddeutsche Zeitung* constată că această întrevedere a avut un caracter din cele mai cordiale, resultînd din relaţiunile personale ale celor doi oameni de stat şi din raporturile amicale ce există între cele două ţări ce ei represintă.

Candidaţi la tron

PETERSBURG, 26 Iulie.—Novoie Vremia declară că nu ar fi de făcut nici o obiecţiune în contra alegerei prinţului George al Greciei la tronul Bulgariei de care a vorbit organul D-lui Zankof la Sofia. Totuşi nu trebue perdute din vedere condiţiunile de eligibilitate, formale saŭ tacite, fixate de tratatul din Berlin, dintre care una zice că fiul unui suveran european nu poate fi vasalul Sultanului.

Bulgarii ar trebui să ţiă seamă de aceasta căutînd un candidat la tron.

Noua panama a Buzăului

Corespondenţă particulară a Adevărului

Buzăul se poate făli că el a făcut «safteaua» la seria de hoţii cari se descoper de la un timp, prin faptele vestitului Cantavara. Acum, pentru a doua oară, Buzăul nu vrea să se lase mai pre jos, fiind gelos de renumele pe care şi l'a făcut Galaţii cu afacerea Brenning.

De aceea avem şi noi afacerea *Creditului Agricol*.

Cum s'a descoperit hoţia?

In urma unei denunţări anonime, directorul Creditului Agricol din R.-Sărat, a fost delegat să inspecteze creditul agricol din Buzăŭ. Examinîndu-se un foarte mic număr de contracte s'a descoperit lipsa unei sume de 34 mii lei. Se zice că suma furată e foarte mare; căci sînt încă multe contracte neverificate.

Se crede că de-abia peste 14 zile se va şti pozitiv cam cît lipseşte, căci lucrările verificării merg foarte greŭ, din cauză că cei cu musca pe căciulă aŭ încurcat înadins socotelile, crezînd că nu vor putea fi daţi de gol aşa lesne.

De-o camdată sînt depuşi secretarul C. Constantinescu, comptabilul Vasilescu şi Kipriadis. Toţi neagă că s'aŭ folosit de aceşti bani cari lipsesc, şi aruncă vina asupra D-lui C. Simionescu, administratorul Creditului Agricol care, zic dînsii, scoate mereŭ bani din casă, fără să-i pue la loc. Vom vedea ce turnură vor mai lua lucrurile.

***

Sinuciderea D-nei Stinghe

Simpatica D-nă Victoria Stinghe, invidiată mult de sexul frumos al oraşului, s'a sinucis Vinerea trecută, bînd o soluţiune de strichnină. Joi seara s'a dus foarte dispusă la grădina publică, şi cine ar fi bănuit ca această femee, aproape o copilă, să se sinucidă?

Se zice că sinucisa a luat această hotărîre, în urma încercărilor zadarnice de a abate pe bărbatul ei, din greşita cale ce apucase.

Intr'adevăr bărbatul întreţinea relaţiuni amoroase cu o domnişoară, al cărei nume îl cunoaşte întreg oraşul. D. V. Stinghe precum şi Domnişoara în chestiune sînt sub pază poliţienească de-o-camdată, căci se bănueşte că defuncta să nu fi fost otrăvită, iar nu că s'a sinucis.

***

O nouă societate

Birjarii din Buzăŭ, fiind mereŭ persecutaţi de poliţie, şi ne avînd ca sprijin nici o persoană influentă, care să le apere cauza în ori ce ocaziune, s'aŭ hotărît să se grupeze într'o societate.

Coresp.

Ştiri Mărunte

* Societatea centrală agricolă din Romînia acordă un premiŭ de 500 lei autorului unui studiŭ asupra mijloacelor practice şi raţionale de a reproduce, a creşte şi a nutri animalele domestice (specia cavalină, bovină, ovină şi porcină).

Acest premiŭ se pune la concurs. Autorul va studia cestiunea din punctul de vedere practic, raţional, higienic, lucrativ şi economic, silindu-se a scrie pe cît se poate în limba poporului.

Memoriile se vor trimite Societăţei în manuscris înainte de 15 Decembrie 1895 pe adresa preşedintelui, fără numele autorilor, prevăzute numai de un motto.

La timp se va institui o comisiune spre a cerceta lucrările şi a da premiul celei mai de valoare.

* Pînă la sf. Dumitru porţiunea din noul Bulevard al Colţei, coprinsă între Şosea şi strada Romană, va fi deplin terminată.

Trotuarele vor fi asfaltate, iar şoseaua pietruită. De asemenea şi plantaţiunile necesare făcute.

* Balul dat zilele trecute la Slănic în folosul Ligei culturale a produs 870 de lei, care sumă s'a şi trimis comitetului Ligei de către D. N. Gane, preşedintele comitetului aranjator al balului.

Comitetul central al Ligei ne roagă să fim interpretul mulţamirilor sale faţă de toţi cei cari aŭ contribuit la succesul serbărei.

* Ministru de interne, luînd avisul consiliului sanitar superior, a decis să se publice concurs pentru darea concesiunilor de deschidere de farmacii noui, şi anume: una în Bucureşti, în coloarea de Albastru, pe la finele călei Şerban-Vodă, ori în bulevardul Neatîrnărei; una în oraşul Botoşani, în Sticlărie, fără ca aceste două farmacii să poată fi mutate mai spre centru, şi cîte o farmacie în următoarele comune urbane şi rurale.

In comunele urbane: Sulina, Măcin şi Isaccea, din judeţul Tulcea şi Mangalia, din judeţul Constanţa.

In comunele rurale: Bujor din judeţul Covurlui; Răducăneni, din judeţul Fălciŭ; Măicăneşti şi Plăgineşti, din judeţul R.-Sărat; Vidra, din judeţul Putna; Slobozia, din judeţul Ialomiţa şi Filiaşi, din judeţul Dolj.

Concursul, pentru darea acestor concesiuni, va începe Mercuri, 1 Noembre 1895, la orele 3 după amiazi, în localul direcţiunei generale a serviciului sanitar.

INFORMATIUNI

Guvernul şi Dobrogia

După cît pare, guvernul a început să'şi deschidă ochii asupra situaţiei nenorocite în care se află Dobrogia. Vineri chestia spionilor ruseşti, a propagandei bulgăreşti şi a incapacităţei absolute a administraţiei Dobrogene, se vor discuta în consiliul de miniştri.

Prima măsură va fi, se zice, înlocuirea tuturor incapabililor din administraţie şi luarea de aspre măsuri în contra spionilor ruseşti şi a agitaţiilor bulgăreşti.

Aşteptăm.

D. Al. Marghiloman şi-a amînat plecarea pînă Sîmbătă seara, de oare-ce ţine să aziste la consiliul de miniştri de Sîmbătă.

D-sa va pleca direct la Paris şi apoi la băile de mare de la Trouville.

D. Dim. Rosetti, primul prezident al Curţii de apel din Iaşi şi D. Economu, consilier la Curtea de apel din Capitală, aŭ cerut regularea drepturilor lor la pensie pe ziua de 1 Octombre.

Soarta Bulgariei

Male Novine din Belgrad publică o corespondenţă din Viena de la un înalt personaj politic prin care i se afirmă, că soarta Bulgariei se decide acum la Ischl, oferindu-se regelui Carol, tronul Bulgariei precum şi toate garanţiile posibile.

De şi această ştire pare a nu fi de cît o combinaţie fantastică, totuşi o relevăm, de oare-ce ea a fost reprodusă de toate ziarele din Viena şi Budapesta.

După instrucţiile guvernului s'aŭ făcut cercetări la bulgarii din Brăila de către administraţia locală. D. poliţai al Brăilei a condus în persoană ancheta.

S'aŭ găsit la mai mulţi bulgari proclamaţii de-ale comitetului macedonean din Sofia, şi colecte de bani pentru trimiterea de voluntari în Macedonia.

Mişcarea nu era însă gravă de oare-ce nu existaŭ comitete organizate, totuşi parchetul a arestat pe mai mulţi indivizi, menţinînd însă numai două arestări, pe-ale lui Petre Boiangef şi Grozef. E vorba ca ei să fie expulzaţi.

In urma măsurilor energice luate, agitaţia bulgărească a luat sfîrşit.

Agitaţiile bulgare aŭ început de cîte-va zile şi în Capitală, fără ca poliţia să aibă vr'o ştire în această privinţă.

Sîntem pozitiv informaţi că la circiumarii bulgari macedoneni, Eftimie Ionescu şi Spirea Mihăescu de lîngă bariera Griviţei, se adună de cît-va timp în fie-care noapte, un mare număr de bulgari şi ţin conciliabule intime. Mulţi din aceştia aŭ fost recrutaţi deja în legiunea revoluţionarilor macedoneni şi aŭ plecat prin Giurgiŭ la Lom-Palanca.

D. Constantin de Stamati-Ciurea, mare proprietar în Cărăcuşeni, nordul Basarabiei, a fost decorat cu *Bene-Merenti* cl. I pentru scrierile-i literare.

D. C. Stamati este un scriitor reputat în Rusia. Multe din dramele sale scrise în ruseşte, aŭ fost reprezintate pe scenele teatrelor din Odessa, Kiew şi Moscova.

De vre-o şease ani D-sa a început să scrie romîneşte, publicînd două volume de drame, trei volume de nuvele şi un roman la tipografia romînă din Cernăuţi.

D-sa este primul romîn basarabean, care are o decoraţie literară romînească.

Atragem atenţia cititorilor asupra corespondenţei noastre particulare din Sofia, pe care o publicăm la pagina I-a şi în care se vor găsi amănunte noi şi interesante asupra incidentelor petrecute cu ocazia reîntoarcerei deputaţiei bulgare din Rusia.

Alaltă eri a încercat să se sinucidă cu un glonţ de revolver tînărul Alexandru Drăghici din Iaşi, fiul D-lui profesor Gh. Drăghici.

Nenorocitul tînăr a fost transportat într'o stare disperată la spitalul sf. Spiridon.

Cauza încercării de sinucidere pare a fi dezgustul de viaţă.

De la ministerul afacerilor străine ni se comunică următoarea notă cu data de 26 Iulie:

Inginerul de la comisiunea europeană a Dunărei, telegrafiază că graţie lucrărilor executate, adîncimea trecatoarei de la gura Sulinei este de 23 de picioare, şi că cu începere de azi vapoarele vor putea trece trecătoarea cu un tirant de apă de 22 picioare şi jumătate.

Examenul bacteriologic al intestinelor nenorocitului, care a încetat subit din viaţă în Galaţi, Luni la amiazi, în împrejurări foarte suspecte, a constatat că moartea a provenit dintr'o gastro-enterină acută.

De la 1 Iulie, de cînd s'a pus în aplicare legea D-lui Marghiloman asupra falimentelor, la tribunalul de Ilfov abia s'aŭ declarat patru falimente.

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

10

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA I-a

Curtea cu juraţi

I

«Aceasta însemna pentru dînsa năruirea tuturor speranţelor de mult nutrite însemna mîhnire, umilire, gelozie, toate sentimentele rele ce pot să denoreze o inimă de femee de condiţiunea ei.

«Ce se petrecea în sufletul ei, şi ce furii turbate îi goniaŭ liniştea din acest moment? acesta e unul din secretele teribile ce numai D-zeŭ le înţelege.

«Dacă însă justiţia nu posedă acest dar de a ghici, are în schimb în mîinile sale arme foarte puternice; observaţiunea răbdătoare a manifestaţiunilor omeneşti, deducţiunea logică din anumite fapte neprevăzute, experienţa cîştigată în contact permanent cu naturi perverse o luminează mereŭ în misiunea înaltă ce ezercită, şi foarte rar se întîmplă ca criminalul să poată scăpa de urmărirea ei obstinată.

«Afacerea ce ne ocupă e o probă eclatantă.

«Intr'adevăr abia fu parchetul înştiinţat despre moartea lui Blanca, că imediat începu să caute cauzele ce aŭ putut s'o determine.

«Două ipoteze se presentară numai de cît.

«După cea dintîiŭ, tînărul conte, sătul de viaţă, cuprins de desgustul suprem al noroiului, a putut să ia energica resoluţie de a atenta însuşi la zilele sale.

«Era posibil, rămînea să se stabilească dacă era şi probabil.

«Dar de la început chiar era evident că trebuia să se renunţe la o asemenea suposiţie.

Contele de Blanca murind era în posesiunea unei averi considerabile, care se putea cifra la două saŭ trei milioane. Datoriile sale eraŭ abia de două saŭ trei sute mii de franci, şi nimic în ţinuta sa nu acuza pe omul care vrea să se sinucidă.

«Moartea nu era deci faptul unui act voluntar; trebuia să se admită a doua suposiţie.

«Pornit pe această cale, totul se clasifică pe neaşteptate, îndoelile dispar şi adevărul se manifestă în lumina sa cea mai isbitoare.

«Am spus că de cît-va timp se operase o ruptură între Blanca şi Gilberta, şi ce ne isbi mai mult fu că aflasem că în ajunul morţii sale contele eşi din otelul din Champs-Elysées, unde petrecuse toată seara.

«O apropiere se făcuse deci între cei doi amanţi, şi e mai mult ca sigur că apropierea fusese solicitată de către Gilberta.

«Ea se temea de despărţire, de o îndepărtare mai îndelungată; voia să-şi înhaţe din noŭ prada ce era cît pe-aci să-i scape; asta ar fi evident pentru toată lumea, chiar dacă n'am avea în mîinile noastre o scrisoare de-a acuzatei unde sub forma unui răspuns, ce pare a refuza o întîlnire, transpiră dorinţa şi speranţa unei reconciliaţiuni apropiate.

«Scrisoarea e la dosar, ea va fi citită în cursul desbaterilor, Domnii juraţi vor aprecia...

«Aceste însă nu sînt singurele elemente cari aŭ servit la stabilirea convingerii noastre.

«Indată ce se constată că contele de Blanca şi-a petrecut seara din urmă la numita Gilberta poliţia se transportă la otelul di Champs-Elysées şi se făcu întîiul interogatoriŭ.

«Incă nu se concepuse bănuiala unei crime, dar atitudinea acuzatei, paloarea, turburarea, ezitaţiunile ei cînd trebuia să răspundă la întrebările precise ce i se făceaŭ, refuzul ei formal de a da ori-ce explicaţiune justiţiei, toate aceste stîrniră atenţiunea agenţilor; şi pînă să se înceapă instrucţiunea s'a crezut de cuviinţă a se ţine în evidenţă tînăra femeie şi arestarea ei fu ordonată».

Noi am dat din actul de acuzaţie părţile care pot să informeze pe cititor despre caracterul afacerei; micile detalii aŭ fost omise.

Era vorba, după cum am spus, de una din acele drame pariziene, cari aŭ darul de a emoţiona curiozitatea publică, şi nimeni nu se va mira cînd vom adăoga că în ziua începerii dezbaterilor *tot Parisul*, acea lume bizară ce-şi strînge contingentul din toate clasele societăţii, *tot Parisul* era adunat în sălile curţii cu juraţi.

Femei galante, aristocraţi, artişti, oameni de litere, fie-care se grăbia şi se înghesuia în sala dezbaterilor.

Printre toţi aceşti spectatori lacomi nu era nici unul care să nu fi cunoscut pe contele de Blanca şi care să nu'l fi invidiat pentru amanta lui.

Şi ea era una din apariţiile cele mai cunoscute în lumea în care se petrece.

Avea cel mult două-zeci şi cinci de ani şi, de patru ani nu lipsise de la alergări, de la primele reprezintaţii, cu un cuvînt de pretutindeni unde se văd toţi oamenii fără nici o treabă şi cu parale.

Trebuie să mai spunem că de cînd îşi aduceaŭ aminte obicinuiţii Curţii cu juraţi, nici odată o fiinţă mai încîntătoare nu se văzuse pe băncile acelei Curţi.

Gilberta era mai mult înaltă de cît mică, nici grasă nici slabă; buzele-i cam groase dovedeaŭ o vie senzualitate, pe care însă părea a o desminţi albeaţa ideală a frunţii; avea nişte mîini de ducesă şi părul negru şi bogat care, dacă l'ar fi desfăcut, ar fi îmbrăcat'o ca şi o manta.

Dar ceea ce nici penelul nici pana n'ar putea descrie, ceea ce dădea fizionomiei sale un caracter bizar şi mai adăoga la frumuseţea ei deja atît de expresivă, eraŭ ochii ei mari negri, în a căror privire era o fascinaţiune magnetică irezistibilă.

Aceşti doi ochi negri mari, tot Parisul — acel *tot Paris* de care vorbiam mai sus — îi cunoştea şi'i semnalase deja de mult admiraţiei publice.

De alt-fel, Gilberta se manifestase, în această împrejurare, sub un aspect cu totul noŭ, care uimise şi chiar mişcase.

Ea nu căutase să'şi facă o reclamă din toată această gălăgie care se ridica în jurul personalităţii sale, devenise fără veste modestă şi rezervată, şi, văzînd'o liniştită şi fără a poza, îmbrăcată simplu dar cu gust, toată lumea să întreba dacă asta era cu adevărat femeia uşoară a cărei excentricitate şi al cărei lux dădea atîtea subiecte cronicei indiscrete a gazetelor lacome de scandal.

Era cam palidă ce e drept, atitudinea ei avea ceva încurcat şi sfios, dar nimic nu lăsa a se presupune că putea să existe în inima ei o umbră de nelinişte saŭ de temere.

Acuzarea ce i se aducea nu părea a o preocupa, şi s'ar fi putut crede că'i era cu totul străină.

Pe cînd se citea actul de acuzaţie, ea rămase liniştită şi aproape năpăsătoare. Abia dacă o tremurătură îi contractă buzele cînd fu vorba de moartea contelui de Blanca; dar această impresiune ţinu o secundă, şi aproape imediat un zîmbet de o expresie ciudată îi însufleţi faţa cînd magistratul începu a număra acuzaţiile pe cari le ridica împotriva ei.

Indată ce citirea fu terminată, preşedintele să întoarse spre Gilberta, şi în mijlocul unei tăceri solemne începu interogatorul tinerei femei.

— Cum te chiamă?

— Gilberta Desmaret.

— De cîţi ani eşti?

— De douăzeci şi patru.

— Profesia d-tale?

— Fără profesie.

— Ai auzit actul de acuzaţie... Stăruieşti în tăgăduirile d-tale de pînă acum la toate întrebările cari ţi s'aŭ adresat?

— Da, domnule preşedinte.

— Cunoşteai pe contele de Blanca?

— De mai bine de un an...

— Era amantul d-tale?

— Am făcut în această privinţă mărturisirile cele mai complecte. Nu cred că e nevoie să mai insist.

(Va urma)

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 26 Iulie (7 Iulie) 1895

5% Renta r. p.	102	Acţ. B. Agricole	240
5% Renta am.	100	Dacia-Romînia	401
5% „ (1893)	99½	Naţionala	425
5% „	97	Patria	100
6% Oblig. rur.	102⅞	Construcţii	166
Pensiuni	285	**SCHIMB**	
5% Obl. c. Buc.	98¼	Londra	25 22½.20
5% „ (1890)	98¾	Paris	99 87½.80
5% Fonc. rur.	94⅝	Viena	208.07¾
5% „ urb.	100½	Berlin	123 35.25
5% „ „	91¾	Belgia	99.15
5% „ „ Iaşi	82½	Scont B. a.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1595	„ C. dep.	6½

Negustorii faliţi preferă să se aranjeze de bună voe cu creditorii lor, de cît să se expună dispoziţiilor aspre ale acestei legi.

D. N. Fleva s'a întors eri la amiazi în Capitală venind din Viena.

D. Dim. Sturza se va întoarce din Berlin la finele acestei săptămîni.

Congresul naţionalităţilor.

Tribuna *din Sibiŭ anunţă că la congresul naţionalităţilor din Ungaria vor azista un mare număr de ţărani romîni, cari pentru acest scop aŭ şi plecat deja la Budapesta.*

***

D. Gheorghe Pop de Băseşti, ieşind din închisoarea de la Vaţ, a făcut o vizită tovarăşilor săi dr. Ioan Raţiu şi dr. Lucaciŭ în închisoarea din Seghedin.

D-sa înainte de a pleca acasă la moşia sa, va merge la Budapesta pentru a prezida congresul naţionalităţilor.

Banditiĭ de la bariera Griviţei

Siguranţa publică la marginele Capitalei este iar compromisă, graţie chiar sergenţilor de noapte, carĭ s'aŭ pus în serviciul unor bandiţi.

Maĭ alaltăierĭ seară D. C. Popescu, casierul fabriceĭ Societăţiĭ de petrol din comuna Militarĭ lîngă bariera Griviţeĭ, mergînd spre casă, deodată s'a pomenit cu patru buldogĭ, carĭ l'aŭ înhăţat şi i-aŭ rupt hainele. Cum D. Popescu n'avea baston ca să se apere şi-a scos revolverul şi a descărcat un foc asupra unuĭ buldog, pe care l'a rănit la un picior.

Numaĭ de cît după asta sar douĭ cîrciumarĭ bulgarĭ macedonenĭ, anume Eftimie Ionescu şi Spirea Mihăiescu, împreună cu douĭ măcelarĭ să bată pe D. Popescu. Acesta însă o ia la fugă; dar abia face cîţi-va paşĭ şi sergentul 727, anume Petrache Dumitrescu, îl prinde şi îĭ dă o lovitură atît de puternică în cap cu tesacul, în cît îl ameţeşte. Sosesc apoĭ şi ceĭ patru agresorĭ, îl trîntesc la pămînt şi-'l bat în mod atît de sălbatec în cît D. Popescu rămîne întins pe pămînt.

Mizerabiliĭ, împreună cu sergentul, vroiaŭ apoĭ să'l tîrască într'un fel de baltă infectă. Din fericire, însă, soseşte şi sergentul 778, anume Dinu Gheorghe, care îĭ opreşte şi după o ceartă lungă cu mizerabiliĭ agresorĭ, a ridicat pe victimă conducîndu'o pînă la fabrica de petrol, care e în vecinĭ.

Amintim aicĭ, că în contra acestor mizerabilĭ am înregistrat dese plîngerĭ venite maĭ ales de la ţăranĭ, carĭ sînt spoliaţĭ şi furaţĭ de dînşiĭ în modul cel maĭ mişelesc. Totuşĭ pînă azĭ autorităţile în drept n'aŭ luat nicĭ o măsură, de şi ceĭ douĭ cîrciumarĭ sînt străinĭ, veniţĭ de cîţi-va anĭ în ţară din Bulgaria şi prin urmare n'aŭ nicĭ un drept la licenţa băuturilor spirtuoase.

D. Lascar Catargiu nu se va întoarce în Capitală pînă Sîmbătă seara.

Lunĭ seara primul ministru va pleca apoĭ în congediŭ de o lună la Golăşeĭ.

In timpul absenţeĭ sale D. P. P. Carp va fi însărcinat cu interimul ministeruluĭ de interne.

DIN BRAILA

(Corespondenţa particulară a „Adevĕruluĭ")

Furtul dosaruluĭ afacereĭ Guzeanu-Murat.

In ziarul *Luptătorul* de la 16 Iulie, se anunţa că la casieria generală din Brăila se petrec o mulţime de gheşefturĭ, şi că în curînd se va descoperi o nouă Panama.

Această ştire a fost dată de însuşĭ sub casierul Niculcea care promisese că în curînd va da publicităţeĭ fapte pozitive.

Imediat după apariţia ziaruluĭ *Luptătorul*, Stefan Murat, casierul general, care se ştia cu musca pe căciulă, crezînd că va intimida pe redactorul zisuluĭ ziar Titus Guzeanu a organizat o bandă de bătăuşĭ compusă din fiul săŭ Ioan Murat, Sachelarie Capeleanu, studenţĭ şi G Dimitrescu, advocat, cu fiul săŭ.

In două trăsurĭ, aŭ umblat toată ziua de 19 Iulie spre a-l găsi, nefiind posibil să-l atace pe cînd era în societatea altor amicĭ; aŭ păzit momentul cînd se ducea singur spre casă şi în dreptul otelului Hugo, în piaţa S-ţiĭ Arhangheli, a fost atacat de studentul Sachelarie care-l ţinea de mîinĭ şi Murat fiul care i-a administrat cîte-va loviturĭ de baston în cap, făcîndu-ĭ o rană de 6 c. m. lungime

Imediat fiind avizat, procurorul Tisescu a sosit la faţa loculuĭ făcînd anchetă

A doua zi Joĭ, 20 Iulie, în grădina publică, din noŭ banda a încercat să lovească pe fratele D-luĭ T. Guzeanu, Virgiliŭ Guzeanu. Publicul însă a venit în ajutorul D-luĭ V. Guzeanu salvîndu'l şi luînd ca trofeŭ, un baston-ciomag, ce poartă iniţialelele V. D. Văzînd o groasă, tot eĭ aŭ reclamat telegrafic primuluĭ ministru, care, se vede, cunoscîndu-le arama, a pus telegrama în vederea prefectuluĭ local spre a dispoza cele de cuviinţă.

S'a anchetat şi reclamaţia D-luĭ Dimitrescu şi aceea a D-luĭ V. Guzeanu.

Se aştepta ca să se vadă ce curs va lua toată această afacere, cînd astă-zi aflăm că întreg dosarul *s'a furat de la parchet*; se zice că însuşĭ *substitutul Turculet* ar fi contribuit la dispariţia zisuluĭ dosar.

S'a reclamat procuroruluĭ general la Galaţĭ, de dispariţia dosaruluĭ.

Brăilenii sînt foarte scandalizaţĭ de toate aceste mîrşăviĭ, maĭ cu deosebire cînd se vorbeşte că dispariţia zisuluĭ dosar s'ar imputa unuĭ funcţionar de la parchet.

S'a telegrafiat şi primuluĭ ministru Lascăr Catargiu Vă voiŭ ţine în curent cu urmările acesteĭ afacerĭ.

Accident nenorocit

Erĭ 25, pe la 10 a. m muncitorul Enache care lucra la curăţitorul de la docurĭ, fiind lovit de un fer de la cîrma curăţitoruluĭ, a căzut în basin de unde n'a putut fi scos de cît pe la ora 6 p. m, mort.

Spectacole

Trupa asociată de sub conducerea D-luĭ Marinescu face deliciile publiculuĭ brăileanu în *arena Concordia*. Sala e plină de lume în tot-d'auna.

Indemnăm publicul să încurajeze zisa trupă care merită toate laudele.

Navas

Chestia armeneasca

PETERSBURG, 26 Iulie.—*Novoie Vremia* declară absurdă ştirea tendenţioasă a comitetuluĭ anglo-american care zice că puterile semnatare ar lua Armenia turcească sub tutela lor.

Dacă chestiunea s'ar resolva în favoarea armenilor, decisiunea în privinţa teritoriuluĭ si a proiectuluĭ de reforme propus de Póarta, s'ar lua de Rusia, Englitera şi Francia, dar nu conform planurilor comitetuluĭ armenian, care se agită la Londra:

De la Ischl

ISCHL, 26 Iulie.—Perechia regală a Romînieĭ a plecat la amiazĭ la Insbruch cu tren special. Impăratul şi împărăteasa s'aŭ dus la hotelul *Elisabeth*, de unde aŭ condus pe oaspeţiĭ lor la gară, unde se găseaŭ deja membriĭ familieĭ imperiale, suitele lor şi contele Goluchowsky. Majestăţile Lor şi-aŭ luat congediŭ unele de la altele în modul cel maĭ cordial.

Contele Goluchowsky va pleca astă-noapte la Viena.

Aniversarea luĭ 1870

AIX LA CHAPELLE, 26 Iulie.—Impăratul a adresat din Cowes o depeşă regimentuluĭ de tiraliorĭ Hohenzollern No. 40 în care reaminteşte cu recunoştinţă participarea glorioasă a acestuĭ regiment la bătălia de la Spicheren.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ, 26 Iulie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la 0°	753.0
Temperatura aeruluĭ C°	27°.7
Vîntul aproape liniştit de la E	
Starea ceruluĭ: senin	
Temperatura maximă de eri	30°
„ minimă de astăzĭ „	13°
Temperatura la noĭ a variat între +33° şi +5°	

Timp răcoros şi vînt tare pînă seara. Noaptea senin şi recoare. Barometrul s'a ridicat foarte mult în Moldova, în Muntenia el a crescut maĭ puţin Astăzĭ dimineaţa timp recoros şi liniştit în urmă cald. Temperatura a crescut puţin, barometrul se cobcară încet. A plouat puţin la Dorna şi la Bivolari 0 9 mm.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Procesul Panamaleĭ din Galaţĭ

(De la corespondentul nostru special)

Astă-zĭ se va înfăţişa înaintea tribunaluluĭ de Covurluĭ procesul brenningiştilor.

Tribunalul va fi compus ast-fel: D. Buzdugan, preşedinte şi D. Hamangiŭ supleant; iar ministerul public reprezintat prin D. prim-procuror Lilovicĭ.

***

In vederea procesuluĭ poliţia, care e în mîinile luĭ Robescu, organizează bande pentru a demonstra contra parchetuluĭ. Incă de aseară aŭ început a se aduna o mulţime de indivizĭ suspecţĭ prin cîrcime sub comanda ipistaţilor şi cîntaŭ cîntece de mort pentru D. procuror general Bastachi.

Prefectul Antachi nu maĭ ştie ce să facă; ordinele luĭ nu sînt luate de loc în seamă de poliţie.

O anarchie complectă domneşte în oraş.

***

Agitaţiile poliţieĭ şi ale primărieĭ luînd un caracter primejdios linişteĭ şi ordineĭ publice, se crede că armata va fi consemnată pe ziua de azĭ.

De alt-fel imediat după proces întreaga administraţie, atît cea comunală cît şi cea judeţeană, precum şi poliţia vor fi reformate în mod radical. Interimul ministeruluĭ de interne încredinţîndu-se cu începere de Marţĭ D-luĭ P. P. Carp, D-sa este hotărît a înlocui pe toţĭ funcţionariĭ, carĭ vor lua parte la agitaţiunile îndreptate în contra parchetuluĭ.

***

Inginerul Somzée a adus cu sine întreaga corespondenţă a luĭ Georgi cu brenningiştiĭ.

Această corespondenţă va arunca o lumină nouă asupra acesteĭ afacerĭ.

Corespondenţa va fi depusă azĭ la tribunal în mîinile preşedinteluĭ.

***

D. advocat Férrier din Paris care azistă pe D. inginer Somzée, s'a prezintat erĭ la parchetul general însoţit de D. advocat Şerbescu. D-sa a cerut D-luĭ Bastachi ca să ia măsurĭ de siguranţă în favoarea D-lor Somzée şi Felix Martin, de oare-ce aŭ fost ameninţaţĭ de breningiştĭ cu bătaie şi cu moartea, dacă vor face destăinuirĭ oneroase pentru Ressu şi Robescu.

D. Felix Martin, va depune azĭ la tribunal toată corespondenţa sa cu Ressu şi Robescu. Tot aşa va face şi misitul Leon Reister, care va depune corespondenţa sa cu Şapira în cestiunea iluminatuluĭ oraşuluĭ.

***

Intrarea în sala tribunaluluĭ nu este permisă de cît numaĭ acelora, carĭ aŭ bilete de intrare din partea preşedinteluĭ.

***

Concediul D-luĭ judecător de instrucţie, Bălescu, a fost revocat, de oare-ce D-sa va fi însărcinat cu continuarea instrucţieĭ în ce priveşte pe Ressu, Poenaru şi Macri.

***

D. Grigore Venter, delegatul consiliuluĭ comunal din Seghedin, a sosit alaltă-seară la Galaţĭ, descinzînd la Hotel Metropol.

La proces vor azista şi maĭ mulţĭ consuli.

Resp.

Aflăm cu părere de răŭ încetarea din viaţă a simpaticuluĭ tînăr Em. Mihuleţu, originar din Gorj, magistrat la trib. Rîmnicul Vîlcea.

Condoleanţele noastre întristateĭ familiĭ.

Consiliul comunal din Galaţĭ se va întruni mîine pentru a alege un primar în locul luĭ C. Ressu.

E vorba să fie ales profesorul Al. Niculescu.

Polemica D-luĭ Al Lahovary cu „Adevĕrul"

Agenţia romînă ne comunică următoarea telegramă:

PARIS, 26 Iulie. — «Agenţia Havas» publică depeşa următoare din Bucureştĭ: Contrariŭ aserţiunilor unor ziare, este cu desăvîrşire inexact că guvernul romînesc ar fi în raporturĭ rele cu Rusia. Nu este adevărat că 150 de supuşĭ ruşĭ aŭ fost expulzaţĭ din Dobrogia de către poliţia romînească. In urma evenimentelor din Macedonia cîţi-va agitatorĭ aŭ fost expulzaţĭ, dar nicĭ unul nu este supus rus.

Ştirea relativă la concentrarea unuĭ corp de armată în Dobrogea este cu desăvîrşire falsă. Nicĭ un soldat în concediu n'a fost rechemat şi ministrul de războiŭ îşĭ continuă cura, într'un oraş de băĭ.

Raporturile D-luĭ Lahovary, ministrul afacerilor străine, cu D. de Fonton, ministru al Rusieĭ, nu numaĭ că păstrează o corectitudine oficială, ce reese din excelentele relaţiunĭ dintre ambele ţărĭ dar presintă şi caracterul uneĭ amiciţiĭ personale, născută încă de la venirea D-luĭ de Fonton în Bucureştĭ.

Este inexactă ştirea dată de ziarul cu *Războiul civil între muşamale*, că alaltă-erĭ s'ar fi ţinut un consiliŭ comunal sub preşedinţa D-luĭ N. Filipescu

D Filipescu fiind de vr'o zece zile în Sinaia consiliul comunal a fost prezidat de nea Iancu Brătescu.

Abuzurile de la Creditul din Buzăŭ

Directorul Crediduluĭ Agricol din R.-Sărat în urma maĭ multor denunţărĭ a făcut o anchetă la Creditul Agricol din Buzăŭ descoperind o sumă de abuzurĭ.

Ancheta urmează încă.

Aŭ fost depuşĭ secretarul Constantinescu şi contabiliĭ Vasilescu şi Kipriadis.

Pînă acum s'a descoperit lipsa uneĭ sume de 35 de miĭ de leĭ,

Amănuntele a se vedea în corespondenţa din Buzăŭ pe care o publicăm maĭ sus.

Un număr de vr'o 25 de agenţĭ ruşĭ adăpostiţĭ în Galaţĭ pe la lipovenĭ, vor fi expulzaţĭ săptămîna viitoare din ţară.

Serbările societăţeĭ Preseĭ.

Sîmbătă 29 şi Duminică 30 Iulie corent, *Societatea Preseĭ* dă în grădina Cişmegiu marĭ serbărĭ populare, în scop filantropic.

Printre alte petrecerĭ deosebite, va fi organizată o splendidă Bătaie de florĭ. Pe aleea principală vor circula trăsurĭ împodobite, procesiunĭ comice, o delegaţiune chineză şi alta japoneză etc.

In grădină se vor găsi de vînzare pe preţurĭ minime: florĭ, confetĭ şi serpentine.

Publicul va avea: iluminaţiune feerică, focurĭ de artificiĭ strălucite, muzică, lăutarĭ etc.

Intrarea numaĭ 50 banĭ de persoană, în ambele zile.

Cetitoriĭ vor găsi azĭ, la pagina a 4-a urmarea romanuluĭ: *Cine'ĭ Ucigaşul?*

Macelurile din China

LONDRA, 26 Iulie. — Societatea misiunilor a primit o telegramă care zice că soldaţiĭ trimişĭ la Kucing *pentru a protege misiunea de acolo aŭ atacat-o şi prădat-o.*

Canoniera *Liunet* a primit ordinul de a pleca la Fu-Ceu.

Reuter anunţă din Peking că Asungli-Yamen ar fi decis destituirea luĭ Honirughi, prim-ministru, pentru participarea sa la negociările împrumutuluĭ ruso-chinez şi la tratatul încheiat în timpiĭ din urmă cu Francia.

ULTIME TELEGRAME

PARIS 26 Iulie.—Trimiterea senatoruluĭ Magnier înaintea Curţiĭ cu juraţĭ pare sigură. Afacerea sa ar fi în legătură cu acea a administraţieĭ drumurilor de fer de Sud. Camera de punere sub acuzaţie nu va esamina dosarul săŭ înainte de Vinerĭ.

ROMA, 26 Iulie.—Senatul a adoptat măsurile financiare cu 88 de voturĭ contra 12. După votare s'aŭ făcut marĭ ovaţiunĭ D-luĭ Sonino şi D-luĭ Crispi.

D-niĭ Crispi şi Sonino aŭ mulţumit; acesta din urmă a adăogat că echilibrul bugetar este pe viitor asigurat.

Senatul s'a amînat *sine die*.

SAN-SEBASTIAN, 26 Iulie.—Un ziar local publică o depeşă din Madrid, care zice că după declaraţiunile unuĭ om politic amic al luĭ Canovas, Spania ar servi interesele Englitereĭ în chestiunea marocană în schimbul sprijinuluĭ moral ce această putere i-ar da în contra Statelor-Unite în chestia cubană.

ROMA, 26 Iulie.—*Agenţia Stefani* dezminte într'un mod absolut ştirile ce circulă în privinţa expediţiuneĭ de întărirĭ trimise în Eritrea.

PETERSBURG, 26 Iulie.—Şeful misiuneĭ abisiniene, archimadritul Iefrem, a plecat la Moscova, unde va sta într'o mănăstire pînă la toamnă. Se va întoarce apoĭ la Petersburg pentru a forma acolo o misiune Misiunea abisiniană părăseşte azĭ Petersburg, *via* Vila, Odessa, Constantinopol, Ierusalim, Port Said şi Obok.

AMSTERDAM, 26 Iulie.—Comitetul asociaţiuneĭ lucrătorilor de diamante anunţă grevă din partea tuturor membrilor.

FRAULAUTON, (lîngă Saarlouis) 26 Iulie — O explozie de grisu s'a produs în mina prinţuluĭ moştenitor; 5 minerĭ aŭ fost rănitĭ

FLORENZA, 26 Iulie.— Un cutremur uşor de pămînt s'a simţit la 8 ore 55 m. seara.

Rescoala din Macedonia

BELGRAD, 26 Iulie. — Raporturile consulilor sîrbĭ declară că liniştea cea maĭ desăvîrşită s'a restabilit în Macedonia şi în Sîrbia veche.

CONSTANTINOPOL, 26 Iulie. — După ştirĭ cu desăvîrşire sigure din Macedonia, mişcarea insurecţională se poate considera ca sfîrşită. Nu sînt de temut formărĭ de bande noĭ, de oare-ce Bulgaria împedică cu energie or-ce încercare de organizaţie în urma intervenţiuneĭ puterilor.

Comitetul avînd în vedere nesuccesele sale va începe a-şĭ restrînge activitatea.

Tîrgul cerealelor

Viena, 26 Iulie 1895

Semnalăm cursurile de azĭ:

Griŭ de primăvară	1896	fl. 7.11
Griul de Toamnă	1895	fl. 6 67
Secara de primăv.	1896	„ 6 17
„ de toamnă	1895	„ 5 76
Por. de Maiŭ-Iunie	1896	„ 4 90
Colza Aug.-Sept.		„ 9.70

Brăila 26 Iulie 1895.

Griŭ n u cant. 238770 greut. 58½—62¾ preţul 7.87½.10.50 — Griŭ v. 14000 cant. 60½—6 preţul 9. — Griŭ cant. 5800 greut. %k—60 preţul 7 70—10—70. — Secară n. 4800—44 greut. %k—56½ greut. 6.50 - 8.27½.

Semaphore de Brăila

Licitaţiunĭ

In ziua de 7 August 1895 orele 4 după amiazĭ precis, se va ţine licitaţie la Ministerul lucrărilor publice pentru darea în întreprindere a furnitureĭ materialelor necesare la întreţinerea rectificăreĭ riuluĭ Olt la Slatina. Valoarea de pe devis este de leĭ 10000.

Se dă în întreprindere construcţiunea a 16 podurĭ şi podeţe pe calea judeţiană Galaţĭ-Bîrlad, partea dintre Bujor şi Craeştĭ. Valoarea de pe devis este de leĭ 79994 banĭ 19. Licitaţiunea se va ţine la Ministerul lucrărilor publice şi la prefectura judeţuluĭ Covurluĭ în ziua de 7 August 1895 orele 4 p. m.

PETRECERI

Sala Dacia. — Sîmbătă 12 August 1895 va avea loc o *mare serată dansantă* organizată de **Societatea lucrătoarelor din Romînia „Propăşirea"** în folosul sporireĭ fonduluĭ societăţeĭ. Sala va fi frumos decorată, maĭ multe surprize, bătăĭ de florĭ, confetti, serpentine şi diferite alte distracţiĭ foarte amusante. La ora 12 din noapte *un mare cotilion* cu diferite cadourĭ aduse exp e din străinătate. Două muzicĭ. Intrarea pentru o persoană **1 leŭ**, pentru o familie **2 leĭ.**

***

GRĂDINA CIŞMEGIU
Restaurant şi lăptărie
Flor Luchianov

In toate serile petrecerĭ de vară Restaurantul din noŭ aranjat. Corul compus din 24 persoane sub direcţiunea D-luĭ T. Popescu Tenorul Sapira şi baritonul Gheorghiu vor da publiculuĭ cele maĭ frumoase cîntece naţionale şi de operă. Orchestra sub direcţia D-luĭ Sibianu va distra publicul cu cele maĭ frumoase ariĭ.

SPECTACOLE

Grădina Paţac. In toate serile reprezentaţiĭ variate cu program nou.

Grădina Casino.—In fie-care seară concert de muzică militară.

***

Kioşcul Lukianof (grădina Cismegiŭ) — In toate serile concert vocal dat de o trupă numeroasă de coriştĭ.

***

Grădina Hugo. - In fie-care seară spectacol variat. Debutul quartetuluĭ rusesc.

***

Grădina Lieblich (Jigniţa). — Trupa israelită de operete, sub conducerea D-luĭ Juvelier. Astă-zĭ Joĭ 27 Iulie 1895, se va representa frumoasa piesă *Somnanbula* saŭ *Sufletul rătăcit*. Piesă sensaţională comică cu cîntece şi dansurĭ în 4 acte de Latainer. —Musica de Perlmutter.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVERUL» 106

JULES MARY

Cine'i Ucigaşul ?

Partea a treia

Amorurile lui Collivet

XII

Iată de ce se speriase maĭ cu seamă văzînd pe Suzana la dînsa, şi insistase să scrie luĭ Collivet să vină s'o ia.

Pînă atuncĭ avea să fie cu ochiĭ în patru şi să nu iasă nicăierĭ.

Ziua trecu repede în povestirĭ şi mîngîierĭ.

A doua zi seara, Maria zise Suzaneĭ.

— Nu uita să scriĭ tatăluĭ tăŭ, dragă.

Suzana se întristă.

— Numaĭ o zi încă, mămiţo dragă... O să scriŭ mîĭne; ştiŭ că îndată ce va primi scrisoarea mea, tata o să vină, şi atuncĭ s'a sfîrşit cu fericirea mea...

Maria era slabă.

Cedă.

— Fie dar, zise. Să scriĭ mîĭne, dar mîĭne negreşit...

— Negreşit, îţĭ făgăduiesc...

Şi adăogă foarte încet, oftînd:

— Fiind-că vreĭ aşa...

Maria se făcu că n'aude. O durea această tristă necesitate.

De altfel nu maĭ era nevoie de nicĭ o scrisoare.

Deja Collivet se pregătea de plecare.

Chiar în seara cînd Suzana venise la Maria, servitoarea intră aducînd două cărţĭ de vizită.

Pe una scria:

Loiseau, de la serviciul siguranţeĭ.

Pe cealaltă:

Chaumont,—şi aceiaşĭ indicaţie.

Marinetta se uită lung la aceste două cărţĭ, apoĭ, chemînd servitoarea:

— Domniĭ aştia se înşală. N'am nimic cu dînşiĭ...

— Mĭ-aŭ spus că ar avea să ceară oare-carĭ informaţiĭ... Zice ca să-ĭ scuze doamna că vin aşa tîrziŭ şi că dacă doamna n'ar vrea să-ĭ primească cu nicĭ un preţ acum, s'ar întoarce mîĭne.

— Fie maĭ bine acum.

— Să-ĭ conduc aci?

— Nu, în salon.

— Bine, doamnă.

Suzana nu făcu nicĭ o întrebare Marinetteĭ.

Iĭ zise numaĭ atît:

— Să nu staĭ mult...

— Nu, răspunse Maria; mă întorc numaĭ decît.

Loiseau şi Chaumont dăduseră de veste, chiar din prima zi a cercetărilor lor, biurourilor unde se înscriu ceĭ sosiţĭ la Paris la otelurĭ, şi ceĭ carĭ se mută dintr'o locuinţă într'alta, că îndată ce le va cădea sub ochĭ numele *Marinetta*, să-ĭ prevestească.

Stăpîna oteluluĭ unde trăsese, o cunoştea pe Marinetta, şi fără s'o maĭ întrebe, îĭ numele acesta la biuroŭ.

Loiseau şi Chaumont fură înştiinţaţĭ.

Tocmaĭ începuseră să dispereze.

Şeful siguranţeĭ îĭ întrebase de maĭ multe orĭ: unde aŭ ajuns cu cercetările?

In tot-d'auna eĭ fuseseră nevoiţĭ a pleca în tăcere capetele.

Şi atuncĭ, şeful, ironic, le zicea:

— Complimentele mele... Sunt foarte mulţumit cu d-voastră... Să ştiţĭ că am să vă înscriŭ pentru cîte o gratificaţie...

La numele Marinetteĭ însă, toate speranţele reveniră celor doĭ agenţĭ.

Se grăbiră dar să se înfăţişeze la dînsa.

Indată ce o văzură, o rocunoscură după fotogrnfie.

Privirea ce-şĭ aruncară unul altuia zicea:

— Ea este.

In împrejurările marĭ ale vieţeĭ lor de aventurĭ, în tot-d'auna Loiseau lua cuvîntul.

— Deamnă, zise el, trebue să vă prevestesc înainte de toate că n'avem d'a face direct cu d-voastră.

— Cred şi eŭ, domnilor, zise Maria zîmbind.

— Dar puteţĭ să ne fiţĭ de mare folos în opera pe care o urmărim, o operă de dreptate... şi de pedeapsă.

— Mă înspăĭmîntaţĭ...

— De multă vreme, doămnă, ne ocupăm de d-voastră, fără ca să bănuiţĭ nimic...

— In adevăr, nu bănuiam de loc.

— Cunoaştem viaţa d-voastră întreagă, pînă după divorţ, şi ştim de asemenea carĭ aŭ fost cauzele pentru carĭ aţĭ divorţat...

— O să-mĭ spuneţĭ pentru ce atîta interes?

— Negreşit. Dar înainte de toate trebue să vă spunem că considerăm şi vă vom trata cu tot respectul pe care-l datorăm uneĭ femeĭ maĭ mult nefericite de cît culpabile.

Maria îngălbeni puţin.

Se mulţămi să plece capul.

Apoĭ, după o tăcere, îngînă cam în silă:

— Culpabilă saŭ nefericită, viaţa mea de-acum voiŭ căuta s'o jertfesc pentru vr'o operă de bine-facere şi să ajung uĭtată de toţĭ...

— Doamnă, deocamdată ne poţĭ ajuta într'o operă de reparaţiune.

— Vorbeşte, domnule.

— Trebuie să vă reamintim un incident din viaţa d-voastră, care vă va fi fără îndoială penibil.

— Dacă trebuie...

— Da... altfel n'am putea reuşi cu misiunea noastră... Vrem să vorbim de d. de Beaupréault... Adevărat e că l-aţĭ cunoscut?

— E adevărat! zise ea.

Şi vocea-ĭ era schimbată.

— Ce crezĭ despre moartea luĭ?

— Ce-aş putea să vă spun, care să nu fie ştiut de toată lumea?

— Avem motive d'a crede că justiţia n'a fost îndeajuns informată în afacerea aceasta...

— N'a fost condamnat un om?

— Da, dar azĭ credem că omul acela era nevinovat.

— Şi vinovatul?

— Doamnă, nu vă vine în acest moment un nume pe buze?...

— Nu ştiŭ ce vreţĭ să ziceţĭ...

Răspunsese cu îndoială, pentru că deodată i se înfăţişase în închipuire imaginea luĭ Collivet, nu a luĭ Collivet pasionat şi rugător cum îl văzuse uneorĭ, ci a celuĭ-l'alt Collivet, pe care-l cunoştea de asemenea prea bine, un Collivet îngrozitor cu faţa de asasin...

— Aţĭ maĭ văzut pe Collivet, doamnă, de cînd aţĭ divorţat?

— Uneorĭ.

— La Paris? La d-voastră?

— Da.

— Ce căuta? De ce-l primiaţĭ?

— Venia pe furiş, fără să-l vază servitoriĭ. Altfel nu l-aşĭ fi primit. Ce căuta? Voia să mă roage să mă întorc la dînsul...

— Dar acum unde e Collivet? Ştiţĭ?

De cîte-va momente ea întrevăzuse bănuiala agenţilor şi se aştepta la întrebarea asta.

Era pregătită.

Nu putea, din cauza Suzaneĭ, să tradeze locul de refugiŭ al luĭ Collivet. Si tot din cauza Suzaneĭ trebuia să facă totul pentru a cruţa o catastrofă omuluĭ de care ea se temea, pe care-l ura şi-l dispreţuia.

— Nu ştiŭ, domnule. Ştiŭ numaĭ că cel pe care-l căutaţĭ a plecat din Franţa de mult.

— Cu d. Gérard de Beaupréault le Noua Caledonie, ştim. Dar s'a întors. Era la Paris acum cîte-va lunĭ.

— A plecat din Franţa a doua oară.

— L'aţĭ maĭ văzut d'atuncĭ?

— Da.

— Unde?

— Dacă v'aş spune, aţĭ afla unde se află, şi nu voiŭ...

Ceĭ doĭ agenţĭ rămaseră pe gîndurĭ.

— Doamne, zise Loiseau, nu ne-ar fi greŭ de loc să cunoaştem locul unde aţĭ întîlnit pe Collivet pentru ultima oară. D-voastră singură aţĭ spus, cînd aţĭ descins la otelul acesta, că veneaţĭ din San-Remo. Prin urmare Collivet era şi el la San-Remo...

Ea nu răspunse, cam zăpăcită.

— Apoĭ, revenindu-şĭ în fire:

(Va urma)

Gerant. Mille Proprietar

Bucuresci, Tipografia Modernă Gr. Luis, Strada Academieĭ No. 24